

Определение

№ 335

гр. София, 30.11.2015 г.

11

Софийският апелативен съд, Наказателно отделение, 6 състав, в закрито заседание на тридесети ноември през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Митева

ЧЛЕНОВЕ: Алексей Трифонов

Христина Михайлова

като..... разгледа докладваното от съдия Митева в. н. ч. дело № 1118 по описа за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното.

С разпореждане от 30.10.2015 г. по НОХД № 3039/2015 г. Софийският градски съд, Наказателно отделение, 1 състав е прекратил съдебното производство по горепосоченото наказателно дело и е върнал делото на прокурора от СГП за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

За проверка на така постановения съдебен акт е постъпил частен протест от прокурори при Софийска градска прокуратура, в който са релевирани възражения за незаконосъобразност на постановеното разпореждане. Сочи се, че при изготвяне на обвинителния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, не е ограничено правото на защита на двамата подсъдими, а обвинителния акт отговаря на законовите изисквания и с него е определен предмета на доказване. Изтъква се, че обвинителния акт е съобразен със съдебната практика, а именно ТР № 2 /2002 г. на ОСНК на ВКС.

В заключение се предлага атакуваното разпореждане да бъде отменено.

СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, като се запозна с материалите по делото и обсъди изложените в частния протест доводи, намира за установено следното.

С разпореждане от 30.10.2015 г. по НОХД № 3039/2015 г. Софийският градски съд, Наказателно отделение, 1 състав е прекратил съдебното производство по горепосоченото наказателно дело и е върнал делото на прокурора от СГП за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

Като се е запознал с материалите по делото съдията - докладчик е приел, че обвинението по отношение на подсъдимите Огнян Донев и Борис Борисов не е прецизно.

Констатирано е с разпореждането наличие на вътрешно противоречие във внесенния обвинителен акт по отношение на възприетия инкриминиран период от държавния обвинител, спрямо обвиняемия Огнян Донев. Посочено е, че

доколкото в конкретния случай, държавния обвинител е счел, че са налице основанията и предпоставките за ангажиране на наказателната отговорност на обвиняемия Огнян Донеv за извършвана от него системна престъпна дейност, която се субсимира под състава на престъплението на чл.255, ал.3, вр. с ал.1, т.2 от НК, е необходимо да се посочи точно и ясно всяко едно от деянията, които се включват в периода на тази инкриминирана престъпна деятелност с оглед неговите обективни признаци. При това положение и доколкото обстоятелствената част на обвинителния акт очертава рамките на доказване в съдебната фаза на наказателния процес, е необходимо да е налице не само юридическо, но и фактическо единство между неговата обстоятелствена и заключителна част, както и между обвинителния акт и постановлението за привличане в качеството на обвиняем на обвиняемия Донеv. В конкретния случай, така твърдяната от прокурора системна престъпна дейност е свързана с инкриминирания период от 17.04.2006 г. до 16.05.2006 г. Този период обаче е посочен в обстоятелствената част на обвинителния акт както от 17.04.2006 г. до 16.05.2006 г. така и от 17.04.2006 г. до 15.05.2006 година. Това вътрешно противоречие във фактите, неминуемо води до ограничаване на правото на защита на обвиняемото лице, а именно да разбере точно и ясно повдигнатото му обвинение, за да организира и своята защита в пълнота, в съдебната фаза на наказателния процес.

Съдията - докладчик е счел също така, че обвинителния акт е декларативен и на места неточен, което от своя страна отново води до извод, че в хода на досъдебното производство, във фазата на изготвяне на обвинителния акт са допуснати съществени, но отстраними процесуални нарушения, които водят до ограничаване на правото на защита на обвиняемите. Изложени са мотиви, че в обстоятелствената част на обвинителния акт са посочени множество факти и обстоятелства за различни юридически и физически лица, които обаче на места се намират в логическа непоследователност, както и не са изяснени по начин, по който същите да бъдат разбираеми и ясни. Не било посочено и качеството на обвиняемия Огнян Донеv, в което същия е извършвал твърдяните от обвинението блокови сделки, за процесното търговско дружество, както и на какво основание предвид наличието или не за него на представителна власт извършва тези сделки, за да се установи още един елемент от обективната страна на престъплението, тъй като наказателната отговорност е лична. Не ставало и ясно какво е било участието на двамата обвиняеми в управлението на инкриминираните търговски дружества към датата на инкриминираното деяние, предвид периода на твърдяната, като осъществявана системна престъпна дейност от обвиняемия Огнян Донеv и обвиняемия Борис Борисов, както и какъв е бил процента на

притежаваните брой акции от капитала на всяко едно от дружествата от всеки един от тях към процесния период, за да се изведе извода, че те са собственици на контролните пакети от акции.

Съдията - докладчик е приел, че държавното обвинение е инкриминирало в случая извършени от обвиняемия Огнян Донеv „седем броя блокови сделки“, посочвайки ги като „извършени по смисъла на Закона за публичното предлагане на ценни книжа“ и „Правилника“, без да посочва конкретни нарушени или правно релевантни към обвинението правни норми от посочения закон или нормативен акт, както и без да се индивидуализира вида и характера на посочения подзаконен нормативен акт и съответните нарушени или приложими от него разпоредби, за които прокурора е счел, че са налице достатъчно данни за да бъдат включени в обвинението. Констатирано е също, че изложението в обстоятелствената част на обвинителния акт, находящо се на страница 7 от същия е изцяло неясно, както и че не е достатъчно изяснено понятието „блокови сделки“.

Не било ясно и как се установява, че инкриминираните „седем броя блокови сделки“ са „предварително договорени“ и са „извън часовете на борсовата търговия“.

Посочено е в разпореждането, че след обикновения прочит на последното изречение на страница 7-ма се констатира, че същото е граматически и смислово недовършено. Изтъкнато е, че в началната част на страница 8-ма от обвинителния акт, прокурорът се е позовал на номера на справки към писма, които изхождат от различни финансови институции, от които обаче, не може да се установи, какви точно факти и обстоятелства се желае да бъдат възведени в обвинителната теза, които от своя страна да са свързани в логическа връзка с предмета на доказване по делото.

Констатирано е, че в обстоятелствената част на обвинителния акт липсва изложение, което да се свързва с механизма на формиране на данъчните задължения, касателно спецификата на повдигнатото обвинение на всеки един от обвиняемите Огнян Донев и Борис Борисов, което според възприетото от прокурора се формира от данъчната основа и представляващото увеличение на финансовия резултат, с оглед посочените разпоредби на чл. 13 и чл. 14 вр. §4 от ЗКПО. В тази връзка не е ясно, в редакцията към кой период - инкриминирания или друг такъв период, прокурорът е приел наличие на нарушение, в смисъла по посочените специални правни норми. Посочено е, че в обстоятелствената част на обвинителния акт липсват факти и обстоятелства, които да се отнасят до начина на формиране не само на данъчната основа, но така и на инкриминирания финансов резултат по всяка една отделна „блокова сделка“ от общо 7-те броя за обвиняемия Огнян Донев и 2-та броя за обвиняемия Борис Борисов, който финансов резултат, в своя краен резултат да доведе до общата инкриминирана сума за всеки един поотделно от двамата обвиняеми, с оглед съставомерния резултат на престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2 от НК. Съдията - докладчик е приел, че по отношение на изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти и обстоятелства

спрямо обвиняемия Борис Борисов и неговата инкриминирана дейност, отново се наблюдават смислови противоречия и нелогични изводи, а това е така, защото на лист 12 от обвинителния акт са посочени, първоначално придобитите брой акции от процесното търговско дружество, представлявано от обвиняемия Борис Борисов, които впоследствие според прокурора са били предмет на процесната продажба, чрез инкриминираните „блокови сделки“.

Изтъкнато е, че както при изложението на прокурора в обстоятелствената част на обвинителния акт за обвиняемия Огнян Донев, така и при това, касаещо обвиняемия Борис Борисов са допуснати същите съществени, но отстраними процесуални нарушения, свързани с непосочване на конкретни нарушени норми от законовия и подзаконов нормативен акт на който се позовава държавното обвинение.

Съдията-докладчик е констатирал и липса на единна позиция в обстоятелствената част на обвинителния акт от страна на държавното обвинение, спрямо обвиняемия Огнян Донев и при посочване на нарушените материално правните норми от ЗКПО, по реда на които следва да се преобразува данъчния финансов резултат. Тези норми, от своя страна се явяват нарушените правила на поведение за данъчния субект и като такива са част от изпълнителното деяние на състава на престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2 от НК. Също така, в обстоятелствената част на обвинителния акт са цитирани нарушени от двамата обвиняеми специални правни норми от ДОПК и ЗКПО, без да е конкретизирано времето на действие на тези норми, съобразно тяхната редакция към възприетия инкриминиран период от държавния обвинител. Тази непълнота, на свой ред води отново до нарушаване на един от основните принципи в наказателното право, който се свързва с пределите на действие на Наказателния кодекс, съобразно материално правната норма на чл. 2, ал. 1 от НК. Посочено е, че в обстоятелствената част на обвинението, прокурорът е възприел за нарушени както материално правните норми на чл. 13 и чл. 14, ал. 2 от ЗКПО, така и тази на чл. 16 от ЗКПО, което води до неяснота в обвинителната позиция.

Изтъкнато е също, че държавния обвинител се е позовал на разпоредбата на чл. 92 от ЗКПО /отм./ в редакцията на закона от 1997 г. както в обстоятелствената част на обвинителния акт, така и в заключителната му част спрямо обвиняемия Огнян Донеv. Такава разпоредба обаче в ЗКПО, в редакцията на този закон към 1997 г. не съществува, поради което и в тази насока е допуснато отстранимо съществено процесуално нарушение. Последната разпоредба от посочения закон - ЗКПО /отм./, който е бил обнародван при приемането му в ДВ, бр. 115 от 05.12.1997 г. и е бил в сила до неговата отмяна ДВ, бр. 105 от 22.12.2006 г., е тази под номер чл. 69.

Отбелязано е, че същото съществено процесуално нарушение се наблюдава и при обвинението повдигнато на обвиняемия Борис Борисов, защото посочената нарушена специална разпоредба от данъчното законодателство е тази по чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, която обаче отново е посочена от прокурора в следната редакция „Обн. ДВ, бр. 105 от 22.12.2006 г., изм. ДВ, бр. 106 от 12.12.2008 г.". Така посочена

редакцията на разпоредбата касае сбор от два законови нормативни акта, които са били в сила, в различен период от време предвид предприетите законодателни решения в тази насока - първоначално ЗКПО е приет и обнародван в ДВ, бр. 115 от 05.12.1997 г. и отменен с ДВ, бр. 105 от 22.12.2006 г., след което е приет нов ЗКПО обнародван в ДВ, бр. 115 от 05.12.1997 г. и е в сила от 01.01.2007 г., който и до настоящия момент е в сила. Заложено съдържание от законодателя в разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО е различно в двата нормативни акта действали в различен период от време - ЗКПО отменен и този, който е в сила към момента. Непосочването на нормата в съответната й редакция от прокурора, води до извод за допуснато съществено, но отстранимо процесуално нарушение, защото по този начин се достига до противоречие между фактическото и юридическото единство във внесените в съда обвинителен акт.

В заключение се сочи, че фактическите и юридическите предели на обвинението, следва да са ясно и разбираемо описани, а това би могло да се постигне единствено чрез съответствието между фактите и възприетата правна квалификация от прокурора, за да може обвиняемия да организира своята защита в пълнота, в хода на съдебната фаза на наказателния процес.

Всъщност атакуваното разпореждане е постановено в разрез с Тълкувателно решение № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС /което вероятно се дължи на неправилния му прочит/.

Обвинителният акт, макар че съдържа някои неточности отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 НПК. Описани са всички обективни признаци на престъплението. Така в обвинителния акт са заложени фактически твърдения, които подлежат на доказване в съдебната фаза на процеса, която е централна и основна. В зависимост от развитието на съдебното следствие първостепенният съд е свободен по вътрешно убеждение да постанови изцяло оправдателна присъда, частично оправдателна или пък да възприеме изцяло обвинителната теза.

Прокуратурата е положила усилия, според възможностите си да изложи всички обстоятелства, които са от значение за предмета на доказване. Изложената в обвинителния акт фактология по никакъв начин не ограничава правото на защита на подсъдимите Огнян Донеv и Борис Борисов. Описаните фактически положения в обвинителния акт са достатъчно ясни и дават възможност на подсъдимите да организират адекватно защитата си.

Следва се отбележи, че обвинението срещу обвиняемия Огнян Донеv е едно единствено и то е обвинение в престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал.1, т. 2 от НК, извършено на 02.04.2007 година. Ясно е, че годишната данъчна декларация се подава веднъж годишно и прокуратурата твърди, че е извършено едно, единствено деяние. Не е налице претенция от страна на държавното обвинение за инкриминиран период, не е налице каквато и да е системна престъпна дейност, нито отделни деяния, които да са включени в такава дейност, за да

бъдат същите очертавани отделно, точно и ясно с техните обективни признаци.

Престъплението е едно и е извършено на 02.04.2007 г., като в обстоятелствената част на ОА са описани фактите, от които се формира данъчното задължение, предмет на обвинението. С обвинителния акт е посочено, че в цитирания период не е извършвано престъпление, а тогава са възникнали сделките, фактическите основания, въз основа на които при деклариране на финансовите си резултати дружеството, управлявано от обвиняемия Огнян Донеv, е следвало да извърши преобразуване на своя финансов резултат за данъчната 2006 година.

Неправилно съдията - докладчик е отбелязал, че изброяването на множество факти и обстоятелства за различни физически и юридически лица се намират в логическа непоследователност и не били разбираеми и ясни, което водело до съществено процесуално нарушение. Това е така, тъй като в обстоятелствената част на обвинителния акт действително са изброени юридически лица и управляващите ги физически такива, като още преди изброяването им е посочено, че същите са свързани лица с дружеството „ЕЛФАРМА“ АД, чиито акции цитираните юридически лица са закупили в условията на блокови сделки. Конкретни данни за твърдението, че тези юридически лица са свързани с „ЕЛФАРМА“ АД са посочени и на стр. 6, като не е налице логическа непоследователност.

Неоснователно е и изискването на съдията - докладчик да се посочи качеството на обвиняемия Огнян Донеv, в което същият е извършвал твърдяните от обвинението блокови сделки за търговското дружество, както и на какво основание предвид наличието или не за негова представителна власт да извършва тези сделки, за да се установи още един елемент от обективната страна на престъплението. Подобно изискване от страна на съдията - докладчик е незаконосъобразно и представлява недопустимо от процесуална гледна точка вменияване на изисквания към обвинителния акт, които не кореспондират с обвинението, което е повдигнато на обвиняемия Огнян Донеv. Това е така, тъй като не блоковите сделки, извършени в периода 17.04.2006 г. - 16.05.2006 г. са инкриминирани, а единствено декларирането на финансовия резултат за данъчната 2006 г. от дейността на дружеството, управлявано от обвиняемия Огнян Донеv, а именно на „ЕЛФАРМА“ ЕООД, като декларирането е извършено на 02.04. 2007 г. именно от обвиняемия Огнян Донеv, в качеството му на изпълнителен директор на дружеството.

Дали обвиняемия Огнян Донеv е извършил лично цитираните блокови сделки или чрез служители, наети лица или посредници е ирелевантно към законовото задължение на обвиняемия Огнян Донеv в качеството му на изпълнителен директор на „ЕЛФАРМА“ ЕООД да декларира вярно данъчните задължения на представляваното от него дружество, след като държавното обвинение не претендира цитираните блокови сделки да са извършени в нарушение на закона. Видно е от обвинителния акт и от постановленията за привличане на двамата обвиняеми, че прокуратурата, не е предявила обвинение на нито един от тях за осъществена системна престъпна дейност.

Без значение за предмета на доказване и какъв е бил процента на притежаваните брой акции от капитала на всяко едно от дружествата от всеки един от обвиняемите към процесния период, за да се направи

извод, че те са собственици на контролните пакети от акции. Достатъчно ясно в обвинителния акт е посочено, че както обвиняемия Огнян Донеv към 02.04.2007 г., така и обвиняемия Борис Борисов към 30.03.2009 г. /датите на подаване на данъчните декларации за съответните представлявани от двамата търговски дружества/ са били изпълнителни директори и именно те са подали годишните данъчни декларации по ЗКПО. Ясно е, че предмет на обвинението е деяние, едно единствено, извършено едноактно от обвиняемия Огнян Донеv на 02.04.2007 г. и деяние, едно единствено, извършено едноактно от обвиняемия Борис Борисов на 30.03.2009 г., свързано с невярно деклариране, като предмет

на обвинението не са извършените блокови сделки, които са законосъобразни и не осъществяват състав на престъпление.

В обстоятелствената част на обвинителния акт е изписано достатъчно ясно, че „ЕЛФАРМА“ АД се представлява от обвиняемия Огнян Донеv, който е единственото физическо лице по закон, което има представителна власт и задължението да извърши вярно деклариране на финансовите резултати на представляваното от него дружество пред органите на НАП и свързаните с финансовите резултати данъчни задължения на „ЕЛФАРМА“ АД.

Абсолютно същото е и правното положение на обвиняемия Борис Борисов в представляваното от него дружество „ТЕЛСО“ АД.

Необходимо е да се подчертае, че извън предмета на доказване по обвинение за престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2 от НК е обстоятелството какъв е бил пакета от акции, който всеки един от обвиняемите е притежавал към датата на инкриминираното деяние.

Посочването от страна на държавното обвинение в обстоятелствената част на обвинителния акт на данни за собственост върху контролния пакет акции за двамата обвиняеми е относимо единствено до това дали отделните юридически лица са свързани по между си по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ДОПК, обн. ДВ, бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 01.01.2006 година.

Обвинението, предявено на обвиняеми Огнян Донеv не се състои в незаконосъобразно извършени седем броя блокови сделки и никъде в обвинителния акт не се сочат подобни твърдения. В тази връзка не е и задължително в обвинителния акт да се посочва какви норми са нарушени от ЗППЦК, тъй като държавното обвинение не претендира въпросните блокови сделки да са извършени незаконосъобразно.

Невярно е изложеното от съдията - докладчик, че *не е изяснено понятието „блокова сделка“, тъй като в обстоятелствената част на обвинителния акт е посочено на л. 7, параграф 2, а именно, че това са "предварително уговорени извънборсови сделки за големи количества акции съгласно Приложението към Правилника, които се регистрират в системата за търговия на борсата"*.

Правилно е посочено в разпореждането, че „последното изречение на страница 7 е граматически и смислово недовършено“, но както е посочено и в частния протест при внимателен и задълбочен прочит на обвинителния акт е видно, че само няколко страници по-надолу /стр.12/ е повторено защо се приемат извършените сделки за блокови и е изписано същото изречение с изпусната от стр.7 част.

Що се отнася до цитираните справки към писма на стр. 8, то е достатъчно ясно, че именно от тези справки се установява, че сделките, осъществени от името и за сметка на дружествата са блокови такива. Въпрос по същество на делото е техният анализ и съпоставката им с други доказателства по делото.

Неоснователно в разпореждането е отбелязано, че във връзка с обвинение на обвиняемия Огнян Донеv липсва единна позиция в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Действително в обстоятелствената част се говори за приложението на чл. 16 от ЗКПО/ обн. ДВ, бр. 105 от 22.12.2006 г./, както и за чл. 13 и чл. 14, ал. 2 от ЗКПО/ обн. 1997 г., изм. ДВ, бр. 63 от 04.08.2006 г., отм. ДВ, бр. 105 от 22.12.2006 г./.

Тези правни норми са относими респективно към действията на обвиняемия Борис Борисов и тези на обвиняемия Огнян Донеv, след като спрямо единият се прилага материално правната разпоредба, действала за данъчната 2008 г./за обвиняемия Борис Борисов/ и тази, действала за данъчната 2006 г./ за обвиняемия Огнян Донеv/, като се има предвид, че в посочените данъчни периоди са действали два нормативни акта.

Навсякъде в обвинителния акт следва посочване на материално-правните разпоредби, които са нарушени от обвиняемия Огнян Донеv при декларирането на финансовия резултат, а именно чл. 13 и чл. 14, ал. 2 ЗКПО. Абсолютно същото е изложено и в диспозитива на обвинението и не е налице противоречие, тоест не е ограничено и правото на защита на обвиняемия, тъй като не е налице неяснота или противоречие по отношение на обвинението.

Посоченото в разпореждането като процесуално нарушение, че в обстоятелствената част са цитирани нарушени от двамата обвиняеми специални правни норми от ДОПК и ЗКПО, без да е конкретизирано времето на действие на тези норми, съобразно тяхната редакция към възприетия инкриминиран период от прокуратурата също е несъстоятелно. Поначало е известно, че годишните данъчни декларации по ЗКПО се подават до 31.03 на годината, следваща данъчната такава, за която се отнасят. Следователно за начина, по който се формира финансовия резултат за съответната данъчна година се прилагат материално правните разпоредби, действали през съответната данъчна година и процесуално правните разпоредби, действащи през годината, в която данъчната декларация се подава. Така в настоящия случай относно обвинението на обвиняемия Огнян Донеv и представляваното от него дружество „ЕЛФАРМА“ АД, са действали материално правните разпоредби, регулиращи начина на формиране на финансовия резултат през 2006 г. - годината, за която се подава данъчната декларация и процесуално правните разпоредби на процесуалния закон в годината, в която се подава данъчната декларация, а именно през 2007 г. Във връзка с обвинението на обвиняемия Борис Борисов и представляваното от него дружество „ТЕЛСО“ АД, са действали материално правните разпоредби, регулиращи начина на формиране на финансовия резултат през 2008 г. - годината, за която се подава данъчната декларация и процесуално

правните разпоредби на процесуалния закон в годината, в която се подава данъчната декларация, а именно през 2009 година.

Следва да се има предвид и това, че претендираните от прокуратурата нарушения са свързани с прилагането на норми от ЗКПО, а не и от ДОПК, като посочените нарушения на ЗКПО са посочени правилно в тяхната редакция към възприетата с обвинението дата на извършване на престъплението и данъчния период, който същите регулират. Предвид горното не е налице нарушение на чл. 2, ал.1 от НК.

Необходимо е да се посочи, че въззивният съд не констатира несъответствие между фактическите и юридическите предели на обвинението и не е налице неяснота, която да доведе до ограничаване правото на защита на обвиняемите. Достатъчно ясно и точно е посочено, че са нарушени специални правни норми, регулиращи начина на формиране на финансовия резултат за данъчни цели, действали през съответната данъчна година за обвиняемия Огнян Донеv - тези действали през 2006 г., а за обвиняемия Борис Борисов - тези действали през 2007 година. Декларирането се извършва едноактно на конкретна дата, а не в някакъв период, както сочи съдията - докладчик на следващата календарна година по процесуален ред, залегнал в друг закон.

Твърдението на съдията - докладчик, че в обстоятелствената част липсва изложение на механизма на формиране на данъчната основа и на инкриминирания финансов резултат по всяка една отделна блокова сделка, е също несъстоятелно, тъй като в параграф четвърти на страница 8 от обвинителния акт е посочено, че облагането следва да се извърши след преобразуване на финансовия резултат на дружеството и във връзка с посочените сделки, като се приложат актуалните пазарни цени към датата на продажбата, в съответствие с борсовите цени за съответните дати и за всеки един от обвиняемите и за всяка една блокова сделка е посочено как е следвало да се увеличи финансовия резултат, по какви цени, в какъв общ размер и какъв е облагаемият финансов резултат с ефект върху печалбата за конкретната сделка, както и какъв е данъкът печалба за всяка конкретна сделка

Залегналото в разпореждането, че относно обвиняемия Борис Борисов се наблюдавали смислови противоречия и нелогични изводи, като заключение за това се извежда от описаното на л. 12 от обвинителния акт, а именно посочвали се първоначално придобитите брой акции от търговското дружество, представлявано от обвиняемия Борис Борисов, които впоследствие били обект на блоковите сделки. Необходимо е да се отбележи, че никъде в обвинителния

акт не се твърди, че е налице обвързаност между придобити акции към 2006 г. и продадени такива към 2008 година. Напълно възможно е, а и не е предмет на доказване в настоящото производство дружеството „ТЕЛСО“ АД да е придобило преди покупката през 2006 г. или след това и други акции от капитала на „СОФАРМА“ АД и тези факти не са относими към предмета на доказване в настоящия процес.

Вярна е констатацията на съдията - докладчик, че държавното обвинение е посочило че приложимата разпоредба на чл. 92 ЗКПО е отм. /Обн.1997 г./ при изписване на обвинението на обвиняемия Огнян Донев и това се дължи на грешка от страна на прокуратурата. Цитираното процесуално нарушение обаче може да бъде отстранено по линия на изменение на обвинението, поради което не се налага, делото да бъде връщано на прокурора за отстраняването му.

Относно описаното в разпореждането, че е налице процесуално нарушение във връзка с повдигнатото обвинение на обвиняемия Борис Борисов в посочената като нарушена специална разпоредба на данъчното законодателство по чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, за чиято редакция е посочено следното: „/Обн. ДВ, бр. 105 от 22 Декември 2006 г., изм. ДВ, бр. 106 от 12 Декември 2008 г./“, то същото не представлява съществено процесуално нарушение, още по-малко да касае сбор от два законови нормативни акта, които са били в сила в различен период от време. На първо място правната норма на чл. 16, ал.1 от ЗКПО, вменена в обвинението на обвиняемия Борис Борисов е именно от редакцията на закона към 30.03.2009 г., датата на извършване на деянието от този обвиняем, като това е бил ЗКПО, обн. ДВ, бл. 105 от 22.12.2006 г., а след измененията в закона, последвана негова редакция е от ДВ, бр. 106 от 12.12.2008 година.

Без основание е и твърдението на съдията - докладчик на л. 7 от разпореждането, че в обвинителния акт не са посочени действията, чрез които обвиняемите са осъществили изпълнителното деяние от състава на престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. с ал. 1, т. 2 от НК. Изпълнителното деяние по посочения текст от Наказателния закон в настоящото производство е ясно и точно формулирано, а именно: затаяване на истина и недеклариране на увеличение на финансовия резултат. Всички останали изисквания на съдията - докладчик са неотнесими към предмета на доказване.

В заключение следва да се отбележи, че обвинението, така както е внесено е ясно и точно. Липсват съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат прекратяването на съдебното производство и връщането на делото на прокурора за тяхното отстраняване.

По изложените съображения въззивната инстанция не споделя доводите на съдията - докладчик.

Водим от изложеното и на основание чл. 345, ал. 1 вр. чл. 249, ал. 3 НПК, СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, НО, 6 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ разпореждане от 30.10.2015 г. по НОХД № 3039/2015 г. на Софийския градски съд, Наказателно отделение, 1 състав, с което е прекратено съдебното производство по горепосоченото наказателно дело и същото е върнато на прокурора от СГП за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

ВРЪЩА делото на Софийския градски съд за разглеждането му по същество. Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.